

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht van de burgers van de Unie en hun familieleden zich op het grondgebied van de lidstaten vrij te verplaatsen en er vrij te verblijven

(2001/C 270 E/23)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 257 def. — 2001/0111(COD)

(Door de Commissie ingediend op 29 juni 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en inzonderheid op de artikelen 12, 18, 40, 44 en 52,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de gemeenschappelijke bepalingen in Titel I van het Verdrag betreffende de Europese Unie stelt de Unie zich onder meer ten doel „de versterking van de bescherming van de rechten en de belangen van de onderdanen van de lidstaten van de Unie door de instelling van een burgerschap van de Unie”.
- (2) Het vrije verkeer van personen is een van de fundamentele vrijheden in de interne markt, die, op grond van artikel 14, lid 2, van het EG-Verdrag een ruimte zonder binnengrenzen is waarbinnen bedoelde vrijheid wordt gewaarborgd overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag.
- (3) Bij de artikelen 17 en 18 van het Verdrag is het Europese burgerschap ingesteld en is elke burger van de Unie een primair en individueel recht verleend zich op het grondgebied van de lidstaten vrij te verplaatsen en er vrij te verblijven.
- (4) De ontwikkeling van de mobiliteit van studenten, onderzoekers, personen die een opleiding volgen, vrijwilligers, leerkrachten en opleiders is als een politieke prioriteit van de Europese Unie erkend.
- (5) Met het oog hierop vereist de sectorale en fragmentaire benadering van het recht van vrij verkeer en verblijf bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap ⁽²⁾, Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van
- (6) Het recht van elke burger van de Unie zich op het grondgebied van de lidstaten vrij te verplaatsen en er vrij te verblijven vereist, om onder objectieve voorwaarden inzake vrijheid en waardigheid te kunnen worden uitgeoefend, dat het ook aan de familieleden ongeacht hun nationaliteit, wordt verleend. De definitie van familielid moet worden uitgebreid en voor alle begunstigden van het verblijfsrecht worden eengemaakt.
- (7) De aard van de formaliteiten die samenhangen met het vrije verkeer van de burgers van de Unie op het grondgebied van de lidstaten, moet duidelijk worden gedefinieerd. Door gelijkwaardigheid tussen verblijfstitel en visum voor kort verblijf moet ook het vrije verkeer van de familieleden worden vergemakkelijkt die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die onderworpen zouden zijn aan de visumplicht in de zin van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en een lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld ⁽⁷⁾.
- (8) Om beter aan de nieuwe vormen van mobiliteit, arbeid en alternerende levenswijzen te beantwoorden dient te worden bepaald dat het verblijf van de burger van de Unie dat niet langer dan zes maanden duurt, niet aan een andere formaliteit dan het bezit van een identiteitskaart of een geldig paspoort is onderworpen.

⁽³⁾ PB L 172 van 28.6.1973, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB L 180 van 13.7.1990, blz. 26.

⁽⁵⁾ PB L 180 van 13.7.1990, blz. 28.

⁽⁶⁾ PB L 317 van 18.12.1993, blz. 59.

⁽⁷⁾ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2434/92 (PB L 245 van 26.8.1992, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van Oostenrijk, Finland en Zweden.

- (9) Evenwel dient te worden vermeden dat de begunstigen van het recht op vrij verkeer een onredelijke last worden voor de overheidsfinanciën van het gastland tijdens een eerste verblijfsperiode. Daarom dient in de handhaving van een regeling te worden voorzien waarbij de uitoefening van het verblijfsrecht, voor perioden van meer dan zes maanden, van de burgers van de Unie afhankelijk blijft van de uitoefening van een economische werkzaamheid, of, voor degenen die geen economische werkzaamheid uitoefenen, van de beschikking over voldoende bestaansmiddelen en een ziekteverzekering die alle risico's in het gastland dekt voor henzelf en voor de familieleden, dan wel van de voorwaarde student te zijn die is toegelaten tot een beroepsopleiding in het gastland, of de voorwaarde de hoedanigheid te bezitten van familielid van de burger van de Unie die aan een van deze voorwaarden voldoet.
- (10) Het fundamentele en persoonlijke recht voor burgers van de Unie in een andere lidstaat te verblijven hangt niet af van de afgifte van een verblijfstitel. De verplichting een verblijfstitel te bezitten dient daarom te worden beperkt tot behoorlijk gerechtvaardigde situaties, in het bijzonder voor familieleden van de burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten, en voor verblijven van langer dan zes maanden.
- (11) Voor verblijven van meer dan zes maanden is de inschrijving van de burger van de Unie bij de bevoegde autoriteiten van de woonplaats die door een bewijs wordt bevestigd, in combinatie met het bezit van het identiteitsbewijs van het land van herkomst of een geldig paspoort, een toereikende en evenredige maatregel, en beantwoordt zij aan het belang van het gastland, het verkeer van de bevolking op zijn grondgebied te kennen.
- (12) De door de administratie voor de afgifte van een inschrijvingsbewijs of een verblijfskaart vereiste gronden dienen limitatief te worden vermeld om te vermijden dat administratieve praktijken of uiteenlopende interpretaties een onevenredige hindernis vormen voor de uitoefening van het recht van verblijf door de burgers van de Unie of de familieleden.
- (13) De familieleden moet rechtsbescherming worden geboden in geval van overlijden van de burger van de Unie of ontbinding van het huwelijk. Het is derhalve nodig, met eerbiediging van het familieleven en de menselijke waardigheid en onder bepaalde voorwaarden ter voorkoming van misbruiken, maatregelen te nemen om het behoud van het verblijfsrecht in dergelijke gevallen vast te stellen.
- (14) De waarborg van een duurzaam verblijf voor de burgers van de Unie die er voor gekozen hebben zich in een lidstaat blijvend te vestigen, versterkt het gevoel deel uit te maken van een gemeenschappelijk burgerschap, en is een kernelement voor het bevorderen van de sociale samenhang, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap. Daarom moet in een duurzaam verblijfsrecht voor alle burgers van de Unie worden voorzien, op de grondslag van een criterium van onafgebroken verblijfsduur van vier jaren.
- (15) Toch dienen bepaalde specifieke voordelen te worden gehandhaafd die de burgers van de Unie hebben die een beroepswerkzaamheid al dan niet in loondienst uitoefenen, en die verworven rechten vormen die zijn verleend bij Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld⁽¹⁾, en bij Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend⁽²⁾.
- (16) De uitoefening van het duurzame verblijfsrecht van de burgers van de Unie betekent dat dit recht tot de familieleden wordt uitgebreid. In geval van overlijden van de burger die tijdens zijn beroepsleven een beroepswerkzaamheid al dan niet in loondienst heeft uitgeoefend alvorens het duurzame verblijfsrecht te hebben verworven, moet de verwerving van het duurzame verblijfsrecht van de familieleden ook worden erkend en het voorwerp van bijzondere voorwaarden uitmaken.
- (17) Met het oog op de totstandbrenging van een werkelijk instrument tot integratie in de samenleving van het gastland waarin de burger van de Unie woont, mogen voor het duurzame verblijfsrecht geen voorwaarden gelden, en moet voor een behandeling worden gezorgd die volledig gelijk is aan die van de onderdanen van het gastland, alsook voor een maximale bescherming tegen uitwijzing.
- (18) Aldus brengt de verwerving van het duurzame verblijfsrecht voor de burger van de Unie en zijn familieleden aanvullende rechten en meer bescherming mee. Dit recht dient dan te worden vastgesteld door de afgifte van een verblijfskaart voor onbeperkte duur.
- (19) Op grond van het discriminatieverbod moeten elke burger van de Unie en de familieleden op het gebied van de toepassing van het Verdrag op dezelfde wijze worden behandeld als de eigen onderdanen. Vóór de verwerving van het duurzame verblijfsrecht heeft het gastland evenwel de bevoegdheid vast te stellen of het voornemens is aan personen die geen economische werkzaamheid uitoefenen, sociale bijstandsuitkeringen toe te kennen, dan wel een beurs voor levensonderhoud aan de burgers van de Unie die zijn grondgebied betreden om er te studeren.
- (20) Beperkingen op de uitoefening van het recht van vrij verkeer die om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid zijn gerechtvaardigd, zijn in het Verdrag bepaald in de artikelen 39, lid 3, 46, lid 1, en 55. Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964⁽³⁾ heeft voorzien in de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid.
- (21) Gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie en het fundamenteel recht op vrij verkeer dienen de voorwaarden en waarborgen op procedureel gebied te worden vastgelegd waaronder een besluit tot weigering van toegang of verwijdering van de burgers van de Unie en de familieleden kan worden genomen.

⁽¹⁾ PB L 142 van 30.6.1970, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 10.

⁽³⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG (PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14).

- (22) De verwijdering van de burgers van de Unie en de familieleden om redenen van openbare orde of openbare veiligheid is een radicale maatregel die personen die, met gebruikmaking van de door het Verdrag verleende rechten en vrijheden, zich werkelijk in het gastland hebben geïntegreerd, ernstige schade kan toebrengen. De draagwijdte van deze maatregelen dient derhalve te worden beperkt teneinde rekening te houden met de graad van integratie van de betrokken persoon, en de verwijdering van een burger van de Unie of een familielid die een duurzaam verblijfsrecht geniet, of een minderjarig familielid dient te worden verboden.
- (23) Ook moeten de regels inzake de administratieve procedure worden vastgelegd ter verzekering van enerzijds een hoog beschermingsniveau van de rechten van de burger van de Unie en zijn familieleden in geval van weigering van toegang of verblijf in een andere lidstaat, en anderzijds de naleving van het beginsel van voldoende motivering van het optreden van de administratie.
- (24) In alle omstandigheden moet een beroep in rechte worden opengesteld voor de burger van de Unie en zijn familieleden in geval van weigering van het recht van toegang tot en verblijf in een andere lidstaat, zonder discriminatie ten opzichte van de onderdanen van de lidstaat met betrekking tot de voorwaarden inzake de instelling van het beroep en het verloop van de procedure.
- (25) In aansluiting op de rechtspraak van het Hof van Justitie dient het recht van de burger van de Unie of een familielid die het voorwerp van een verwijderingsmaatregel hebben uitgemaakt, te worden bevestigd, na een redelijke termijn en uiterlijk na twee jaar een nieuw verzoek te mogen indienen.
- (26) Wegens de bij deze richtlijn vastgestelde nieuwe voorwaarden inzake de uitoefening van het recht op vrij verkeer, moeten de geldende bepalingen die met deze richtlijn in strijd zijn worden ingetrokken of geschrapt, en moet de toepassing van gunstiger nationale bepalingen worden toegestaan.
- (27) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voorwerp

Bij deze richtlijn worden vastgesteld:

- a) de voorwaarden voor uitoefening van het recht op vrij verkeer en op verblijf in de lidstaten door burgers van de Unie en hun familieleden;

- b) het duurzame verblijfsrecht in de lidstaten van burgers van de Unie en hun familieleden;
- c) de beperkingen op deze rechten om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *burger van de Unie*: eenieder die de nationaliteit van een lidstaat bezit
2. *familielid*:
 - a) de echtgenoot;
 - b) de niet-gehuwde partner, indien de wetgeving van het gastland de situatie van niet-gehuwde paren met die van gehuwde paren gelijkstelt en met inachtneming van de bij deze wetgeving gestelde voorwaarden;
 - c) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn en die van de echtgenoot of niet-gehuwde partner als bedoeld onder b);
 - d) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn en die van de echtgenoot of niet-gehuwde partner als bedoeld onder b).
3. *Gastland*: de lidstaat waarheen de burger van de Unie zich begeeft om van zijn recht op vrij verkeer of verblijf gebruik te maken.

Artikel 3

Begunstigden

1. Deze richtlijn is van toepassing op iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat van de Unie dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, evenals op de familieleden zoals gedefinieerd in artikel 2, onder 2, ongeacht hun nationaliteit, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.
2. De lidstaten vergemakkelijken de binnenkomst en het verblijf van andere, niet in artikel 2, punt 2, gedefinieerde familieleden, indien deze ten laste komen van, dan wel in het land van herkomst inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet, onverminderd een persoonlijk recht op vrij verkeer, respectievelijk verblijf van de betrokkene.

Artikel 4

Discriminatieverbod

De lidstaten leggen het bepaalde in deze richtlijn ten uitvoer zonder te discrimineren op grond van met name geslacht, ras, huidskleur, etnische of maatschappelijke herkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of levensbeschouwing, politieke mening of elke andere overtuiging, het behoren tot een nationale minderheid, grootte van het vermogen, afkomst, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

HOOFDSTUK II

RECHT VAN VERKEER EN VAN VERBLIJF TOT ZES MAANDEN*Artikel 5***Uitreisrecht**

1. Iedere burger van de Unie die van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort is voorzien, heeft het recht het grondgebied van een lidstaat te verlaten om zich naar een andere lidstaat te begeven.

Dit recht is voor de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten gelijk aan dat van de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich voegen.

2. De in de lid 1 bedoelde personen kunnen niet de verplichting worden opgelegd een uitreisvisum of soortgelijk document over te leggen.

3. De lidstaten verstrekken hun burgers een identiteitskaart of een paspoort waarin met name hun nationaliteit is vermeld, of zij vernieuwen deze bescheiden.

4. Het paspoort moet ten minste geldig zijn voor alle lidstaten van de Unie en voor de rechtstreekse doorreislanden tussen de lidstaten. Wanneer de wetgeving van een lidstaat niet in de afgifte van een identiteitskaart voorziet, mag de geldigheidsduur van het paspoort bij afgifte of verlenging niet minder dan vijf jaar bedragen.

*Artikel 6***Inreisrecht en verblijfsrecht tot zes maanden**

1. De lidstaten laten de burger van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, toe tot hun grondgebied indien zij van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort zijn voorzien.

De burger van de Unie mag niet worden verplicht een inreisvisum of soortgelijk document over te leggen.

2. De familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten mogen slechts worden onderworpen aan de verplichting een visum voor een kort verblijf over te leggen, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 539/2001. Een door een lidstaat afgegeven geldige verblijfstitel staat gelijk aan een visum.

De lidstaten verlenen deze personen alle faciliteiten om de eventueel nodige visa te verkrijgen. Deze visa zijn kosteloos.

3. Het gastland brengt geen inreis- of uitreisstempel aan in het paspoort van een familielid dat niet de nationaliteit van een lidstaat bezit indien de betrokkene in het bezit is van een verblijfstitel.

4. Wanneer de burger van de Unie of het familielid niet over de vereiste reisdocumenten of, in voorkomend geval, de nodige

visa beschikken verleent de betrokken lidstaat hun alle faciliteiten om hen in staat te stellen de vereiste documenten te verkrijgen of zich te laten toezenden, dan wel op andere wijze te doen vaststellen of te bewijzen dat zij het recht op vrij verkeer genieten, alvorens tot uitzetting over te gaan.

5. Het recht van de burger van de Unie het grondgebied van een lidstaat binnen te reizen, omvat het recht er voor een tijdvak van ten hoogste zes maanden te verblijven wanneer hij van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort is voorzien. De lidstaat kan de betrokkene enkel verplichten zijn aanwezigheid op het grondgebied kenbaar te maken binnen een termijn die niet korter mag zijn dan vijftien dagen. Niet-inachtneming van deze verplichting kan worden gestraft met niet-discriminerende en evenredige straffen.

6. Het bepaalde in lid 5 is eveneens van toepassing op de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die de burger van de Unie begeleiden of zich bij hem voegen. Indien laatstgenoemden echter aan de visumplicht zijn onderworpen, moeten zij vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van bedoeld visum een aanvraag voor een verblijfskaart overeenkomstig artikel 9 indienen.

HOOFDSTUK III

VERBLIJFSRECHT VOOR EEN TERMIJN VAN MEER DAN ZES MAANDEN*Artikel 7***Voorwaarden voor uitoefening**

1. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan zes maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven:

- a) indien hij als werknemer of zelfstandige een economische bedrijvigheid uitoefent, of
- b) indien hij voor zichzelf en voor zijn familieleden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van de bijstandsregeling van het gastland en hij een ziektekostenverzekering heeft afgesloten die alle risico's in het gastland dekt, of
- c) indien hij als student is toegelaten tot het volgen van een beroepsopleiding, of
- d) indien hij familielid is van een burger van de Unie die aan de onder a), b) of c), genoemde voorwaarden voldoet.

2. Het verblijfsrecht strekt zich uit tot de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten wanneer zij de burger van de Unie begeleiden of zich in het gastland bij hem voegen, mits deze laatste aan de in lid 1, onder a), b) of c), bedoelde voorwaarden voldoet.

Artikel 8

Administratieve formaliteiten voor de burgers van de Unie

1. Voor verblijven van meer dan zes maanden kan het gastland de burgers van de Unie de verplichting opleggen dat zij zich bij de bevoegde autoriteiten laten inschrijven.

2. De voor de inschrijving gestelde termijn mag niet korter zijn dan zes maanden te rekenen vanaf de aankomst. Het verblijfsrecht wordt vastgesteld door de onmiddellijke afgifte van een verklaring van inschrijving waarin de naam en het adres van de ingeschreven persoon en de datum van inschrijving worden vermeld. Niet-inachtneming van de verplichting tot inschrijving kan worden gestraft met niet-discriminerende en evenredige straffen.

3. Om de verklaring van inschrijving af te geven mogen de lidstaten van de in artikel 7, lid 1, onder a) of b), bedoelde burger van de Unie slechts verlangen dat deze een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort overlegt en dat hij door middel van een verklaring of op enige andere ten minste gelijkwaardige wijze, naar keuze van de betrokkene, verklaart dat hij voldoet aan de in artikel 7, lid 1, hetzij onder a), hetzij onder b), bedoelde voorwaarden.

4. Voor de afgifte van de verklaring van inschrijving mogen de lidstaten van de in artikel 7, lid 1, onder c), bedoelde burger van de Unie slechts verlangen dat deze een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort overlegt, alsmede zijn bewijs van inschrijving aan een erkende onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een beroepsopleiding te volgen en dat hij door middel van een verklaring of op enige andere, ten minste gelijkwaardige wijze, naar keuze van de betrokkene, verklaart dat hij voor zichzelf en voor zijn familieleden over toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de sociale bijstand van het gastland komen en dat hij een ziektekostenverzekering heeft afgesloten die alle risico's in het gastland dekt.

5. De lidstaten mogen het bedrag van de bestaansmiddelen dat zij als toereikend beschouwen niet vaststellen.

6. Voor de afgifte van de verklaring van inschrijving aan de familieleden van de burger van de Unie die de nationaliteit van een lidstaat bezitten, kunnen de lidstaten om overlegging van de volgende documenten verzoeken:

- a) een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort;
 - b) een document waaruit de familierechtelijke betrekking blijkt;
 - c) in voorkomend geval de verklaring van inschrijving van de burger van de Unie die zij vergezellen of bij wie zij zich voegen;
 - d) in de in artikel 2, lid 2, onder b), bedoelde gevallen, het bewijs dat aan de in deze bepaling bedoelde voorwaarden is voldaan;
 - e) in de in artikel 3, lid 2, bedoelde gevallen, een door de bevoegde instantie van het land van oorsprong of herkomst afgegeven document waarin wordt verklaard dat zij ten laste van de burger van de Unie komen of dat zij in dat land bij hem inwoonden.
7. De verklaring van inschrijving mag aan de werknemer of zelfstandige die geen economische activiteit meer uitoefent, in de volgende gevallen niet worden geweigerd:
- a) wanneer de betrokkene tijdelijk arbeidsongeschikt is als gevolg van ziekte of ongeval;
 - b) wanneer de betrokkene zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid bevindt en zich bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening aanmeldt om een betrekking te vinden;
 - c) wanneer de betrokkene zich in een toestand van onvrijwillige werkloosheid bevindt als gevolg van het aflopen van zijn arbeidsovereenkomst waarvan de duur minder dan een jaar bedroeg en zich bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening aanmeldt om een betrekking te vinden. In dat geval behoudt de betrokkene de hoedanigheid van werknemer respectievelijk zelfstandige gedurende een periode die niet korter mag zijn dan zes maanden; indien de betrokkene recht heeft verworven op werkloosheidsuitkeringen blijft deze hoedanigheid bestaan totdat dit recht afloopt;
 - d) wanneer de betrokkene een beroepsopleiding onderneemt. Tenzij de betrokkene zich in een toestand van onvrijwillige werkloosheid bevindt, is voor handhaving van de hoedanigheid van werknemer of zelfstandige vereist dat er een verband bestaat tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en de betrokken opleiding.

Artikel 9

Administratieve formaliteiten voor de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten

1. De lidstaten verstrekken de familieleden van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten een verblijfskaart wanneer de duur van het voorgenomen verblijf langer is dan zes maanden.

2. De termijn voor indiening van het verzoek om afgifte van een verblijfskaart mag niet minder bedragen dan zes maanden te rekenen vanaf de aankomst. Familieleden die onderworpen zijn aan de visumplicht moeten deze aanvraag echter indienen voordat de geldigheidsduur van het visum verstrijkt.

3. Niet-inachtneming van de verplichting om de verblijfskaart aan te vragen kan worden gestraft met niet-discriminerende en evenredige straffen.

*Artikel 10***Afgifte van de verblijfskaart**

1. Het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten wordt binnen drie maanden na de indiening van een verzoek terzake vastgesteld door de afgifte van een document „verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie” genoemd. Een verklaring dat het verzoek is ingediend wordt onmiddellijk afgegeven. In deze verklaring wordt tevens melding gemaakt van het feit dat de betrokkene de hoedanigheid heeft van familielid van een burger van de Unie.

2. Voor de afgifte van de verblijfskaart verlangen de lidstaten overlegging van dezelfde documenten als de in artikel 8, lid 6, genoemde.

*Artikel 11***Geldigheidsduur van de verblijfskaart**

1. De in artikel 10, lid 1, bedoelde verblijfskaart heeft een geldigheidsduur van ten minste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

2. Onderbrekingen van het verblijf van niet langer dan zes achtereenvolgende maanden alsmede afwezigheden van langere duur om ernstige redenen zoals met name vervulling van de militaire dienstplicht, ernstige ziekte, zwangerschap en moederschap, studie of beroepsopleiding, dan wel uitzending om werkzaamheden te verrichten op het grondgebied van een andere lidstaat of een derde land, hebben geen invloed op de geldigheid van de verblijfskaart.

*Artikel 12***Behoud van het verblijfsrecht van familieleden ingeval van overlijden of vertrek van de burger van de Unie**

1. Onverminderd het bepaalde in de tweede alinea heeft het overlijden van de burger van de Unie of zijn vertrek uit het gastland geen invloed op het verblijfsrecht van zijn familieleden die de nationaliteit van een lidstaat bezitten.

Alvorens het duurzame verblijfsrecht te verkrijgen, moeten de betrokkenen zelf aan de in artikel 7, lid 1, onder a), b), c) of d), vervatte voorwaarden voldoen.

2. Onverminderd het bepaalde in de tweede alinea leidt het overlijden van de burger van de Unie van wie zij afhangen, niet tot verlies van het verblijfsrecht van zijn familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten.

Voor de verkrijging van het duurzame verblijfsrecht, blijft het verblijfsrecht van de betrokkenen aan de voorwaarde onderworpen dat zij een economische bedrijvigheid moeten uitoefenen als werknemers of zelfstandigen dan wel dat zij voor zichzelf en voor hun familieleden over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van de maatschappelijke bijstand van het gastland

en zij een ziektekostenverzekering hebben afgesloten die alle risico's in het gastland dekt, dan wel dat zij in het gastland reeds worden erkend als familieleden van degene die aan deze voorwaarden voldoet.

Deze bestaansmiddelen worden als toereikend beschouwd wanneer zij ten minste gelijk zijn aan het inkomenspeil waarbeneden door het gastland aan zijn onderdanen sociale bijstand kan worden verleend. Wanneer dit criterium niet kan worden toegepast, worden de bestaansmiddelen van de betrokkene als toereikend beschouwd wanneer zij ten minste gelijk zijn aan het door het gastland uitgekeerde minimale sociale-zekerheidspensioen.

3. Het vertrek van de burger van de Unie leidt niet tot verlies van het verblijfsrecht van zijn kinderen die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten, indien zij in het gastland woonachtig zijn en er met het oog op studie zijn ingeschreven aan een onderwijsinstelling op secundair of postsecundair niveau. Deze bepaling geldt tot aan het einde van hun studie.

*Artikel 13***Behoud van het verblijfsrecht van de familieleden in geval van scheiding of nietigverklaring van het huwelijk**

1. Onverminderd het bepaalde in de tweede alinea is de scheiding of nietigverklaring van het huwelijk niet van invloed op het verblijfsrecht van de familieleden van de burger van de Unie die de nationaliteit van een lidstaat bezitten.

Alvorens het duurzame verblijfsrecht te verkrijgen, moeten de betrokkenen aan de in artikel 7, lid 1, onder a), b), c) of d), vervatte voorwaarden voldoen.

2. Onverminderd het bepaalde in de tweede alinea, leidt de scheiding of nietigverklaring van het huwelijk niet tot verlies van het verblijfsrecht van de familieleden van de burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten:

a) wanneer het huwelijk aan het begin van de gerechtelijke procedure tot scheiding of nietigverklaring ten minste vijf jaar heeft geduurd, waarvan een jaar in het gastland, of

b) wanneer het gezag over de kinderen van de burger van de Unie bij overeenkomst tussen de echtgenoten of bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot die niet de nationaliteit van een lidstaat bezit, dan wel

c) wanneer bijzonder schrijnende situaties zulks vereisen.

Voor de verkrijging van het duurzame verblijfsrecht blijft het verblijfsrecht van de betrokkenen onderworpen aan de voorwaarde dat zij een economische activiteit uitoefenen als werknemers of zelfstandigen, dan wel dat zij voor zichzelf en voor hun familieleden over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van het gastland en dat zij een ziektekostenverzekering hebben afgesloten die alle risico's in het gastland dekt, dan wel dat zij in het gastland reeds worden erkend als familieleden van degene die aan deze voorwaarden voldoet.

De in de tweede alinea bedoelde toereikende bestaansmiddelen zijn die welke zijn beschreven in artikel 12, lid 2, derde alinea.

HOOFDSTUK IV

DUURZAAM VERBLIJFSRECHT

Afdeling I

Verwerving

Artikel 14

Algemene regel voor de burgers van de Unie en de familieleden

1. Iedere burger van de Unie die gedurende vier jaar onafgebroken wettig op het grondgebied van het gastland heeft verbleven, heeft aldaar een duurzaam verblijfsrecht. Dit recht is niet onderworpen aan de in Hoofdstuk III gestelde voorwaarden.

2. Het bepaalde in lid 1 is eveneens van toepassing op de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die vier jaar bij de burger van de Unie in het gastland hebben ingewoond.

3. Wanneer het duurzame verblijfsrecht eenmaal verkregen is, kan het slechts worden verloren door meer dan vier achtereenvolgende jaren uit het gastland afwezig te zijn.

Artikel 15

Afwijkingen voor werknemers en zelfstandigen die hun werkzaamheid in het gastland hebben gestaakt en hun familieleden

1. In afwijking van artikel 14 hebben de volgende categorieën personen een duurzaam verblijfsrecht op het grondgebied van het gastland voordat de vier jaren van onafgebroken verblijf verstreken zijn:

a) de werknemer of zelfstandige die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt de leeftijd heeft bereikt die bij de wetgeving van de betrokken lidstaat is vastgesteld om aanspraak te maken op een ouderdomspensioen of die ophoudt een betrekking in loondienst te vervullen ten gevolge van vervroegde uittreding, mits hij er zijn werkzaamheid gedurende de laatste twaalf maanden heeft uitgeoefend en hij er sedert meer dan drie jaar onafgebroken heeft gewoond.

Ingeval de wetgeving van deze lidstaat aan bepaalde categorieën zelfstandigen geen recht op een ouderdomspensioen toekent, wordt aan de leeftijdsvoorwaarde geacht te zijn voldaan wanneer de begunstigde de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt;

b) de werknemer of zelfstandige die, na sedert meer dan twee jaar onafgebroken op het grondgebied van deze lidstaat te hebben verbleven, er zijn activiteit staakt als gevolg van blijvende arbeidsongeschiktheid.

Indien deze arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte waardoor recht ontstaat op een uitkering die geheel of ten dele ten laste komt van een instelling van deze staat wordt geen voorwaarde ten aanzien van de verblijfsduur gesteld;

c) de werknemer of zelfstandige die, na drie jaar onafgebroken op het grondgebied van het gastland werkzaam te zijn geweest en er te hebben verbleven, een werkzaamheid in loondienst of als zelfstandige uitoefent op het grondgebied van een andere lidstaat, maar zijn woning op het grondgebied van het gastland aanhoudt en er in beginsel dagelijks of ten minste eenmaal per week naar terugkeert.

Met het oog op de verwerving van de in de eerste alinea, onder a) en b), bedoelde rechten worden de aldus op het grondgebied van de andere lidstaat vervulde tijdvakken van werkzaamheid geacht te zijn vervuld op het grondgebied van de lidstaat van verblijf.

Naar behoren door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening vastgestelde tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid, perioden waarin de betrokkene onafhankelijk van zijn wil zijn activiteit heeft onderbroken en perioden van afwezigheid of onderbreking van de arbeid wegens ziekte of ongeval worden als arbeidsperioden beschouwd.

2. De in lid 1, onder a), gestelde voorwaarden inzake de duur van het verblijf en van de werkzaamheid en de in lid 1, onder b), gestelde voorwaarde inzake de verblijfsduur zijn niet van toepassing indien de echtgenoot van de werknemer of zelfstandige onderdaan is van het gastland of de nationaliteit van het gastland heeft verloren als gevolg van zijn huwelijk met de betrokkene.

3. De familieleden van de werknemer of zelfstandige die op grond van het bepaalde in lid 1 een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, hebben, ongeacht hun nationaliteit, eveneens een duurzaam verblijfsrecht in het gastland.

4. Wanneer de werknemer of zelfstandige tijdens zijn arbeidsleven is overleden alvorens uit hoofde van het bepaalde in lid 1 het duurzame verblijfsrecht op het grondgebied van het gastland te hebben verkregen, hebben de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, een duurzaam verblijfsrecht op het grondgebied van het gastland mits:

a) de werknemer of zelfstandige op het tijdstip van overlijden gedurende een jaar onafgebroken op het grondgebied van deze lidstaat heeft verbleven, of

b) zijn overlijden het gevolg is geweest van een arbeidsongeval of beroepsziekte, of

c) de overlevende echtgenoot de nationaliteit van het gastland als gevolg van zijn huwelijk met deze werknemer of zelfstandige heeft verloren.

*Artikel 16***Verwerving van het duurzame verblijfsrecht door bepaalde familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten**

Onverminderd het bepaalde in artikel 15, verwerven de in artikel 12, lid 2, en artikel 13, lid 2, bedoelde familieleden van een burger van de Unie die aan de in deze bepalingen vervatte voorwaarden voldoen, een duurzaam verblijfsrecht na vier jaren onafgebroken verblijf sedert hun aankomst in het gastland.

*Afdeling II***Administratieve formaliteiten***Artikel 17***Duurzame verblijfskaart**

1. De lidstaten verstrekken personen die het duurzame verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na indiening van een aanvraag terzake een duurzame verblijfskaart. De duurzame verblijfskaart is van onbeperkte duur. Zij kan rechtens om de tien jaar worden verlengd.

2. De voor de indiening van de aanvraag om een duurzame verblijfskaart gestelde termijn mag niet minder bedragen dan twee jaar te rekenen vanaf het tijdstip waarop het recht wordt verworven. Familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten, moeten deze aanvraag echter vóór het verstrijken van de geldigheid van de eerste verblijfskaart indienen.

De niet-naleving van de verplichting de verblijfskaart aan te vragen kan worden gestraft met niet-discriminerende en evenredige straffen.

3. Onderbrekingen van het verblijf die de vier jaren niet overschrijden, zijn niet van invloed op de geldigheid van de duurzame verblijfskaart.

*Artikel 18***Onafgebrokenheid van het verblijf**

1. De onafgebrokenheid van het verblijf kan worden aangetoond met ieder in de lidstaat van verblijf gebruikelijk bewijsmiddel. Deze onafgebrokenheid wordt niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheid van in totaal ten hoogste zes maanden per jaar, noch door afwezigheid van langere duur om ernstige redenen die met name verband houden met de vervulling van militaire verplichtingen, ernstige ziekte, zwangerschap en moederschap, studie of beroepsopleiding, dan wel uitzending om beroepsredenen op het grondgebied van een andere lidstaat of een derde land.

2. De onafgebrokenheid van het verblijf wordt onderbroken door een ten aanzien van de betrokkene rechtsgeldig genomen

besluit tot verwijdering, tenzij de uitvoering van deze maatregel wordt opgeschort.

HOOFDSTUK V

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN INZAKE HET VERBLIJFSRECHT EN HET DUURZAME VERBLIJFSRECHT*Artikel 19***Territoriale werkingsfeer**

Het verblijfsrecht en het duurzame verblijfsrecht gelden voor het gehele grondgebied van de lidstaat. Territoriale beperkingen op het verblijfsrecht en het duurzame verblijfsrecht kunnen door de lidstaten enkel worden vastgesteld in gevallen waarin deze eveneens voor hun eigen onderdanen gelden.

*Artikel 20***Bijbehorende rechten**

De familieleden van de burger van de Unie die het verblijfsrecht of het duurzame verblijfsrecht in een lidstaat genieten hebben, ongeacht hun nationaliteit, het recht er een economische werkzaamheid als werknemer of zelfstandige uit te oefenen.

*Artikel 21***Gelijke behandeling**

1. Iedere burger van de Unie die op het grondgebied van het gastland verblijft, geniet op het toepassingsgebied van het Verdrag dezelfde behandeling als de nationale onderdanen.

Dit recht geldt ook voor de familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die het verblijfsrecht of het duurzame verblijfsrecht genieten.

2. In afwijking van lid 1 is het gastland niet verplicht, voor de verkrijging van het duurzame verblijfsrecht het recht op een sociale bijstandsuitkering toe te kennen aan andere personen dan werknemers of zelfstandigen en hun familieleden, of op een beurs voor levensonderhoud aan personen die het verblijfsrecht genieten en zich naar zijn grondgebied hebben begeven om er te studeren.

*Artikel 22***Algemene bepalingen betreffende de verblijfsdocumenten**

1. Het bezit van een verklaring van inschrijving, een verklaring dat de aanvraag om een verblijfskaart is ingediend, een verblijfskaart van een familielid of een duurzame verblijfskaart kan in geen geval een voorwaarde vormen voor met name de uitoefening van een economische werkzaamheid, voor de toekenning van een uitkering of een voordeel of voor enige andere administratieve maatregel.

2. Alle in lid 1 genoemde documenten worden kosteloos verstrekt of tegen betaling van een bedrag dat de voor de afgifte van soortgelijke documenten van eigen onderdanen verlangde rechten en heffingen niet te boven gaat.

Artikel 23

Controles door de bevoegde autoriteiten

De lidstaten kunnen controles verrichten op de naleving van de eventueel uit het nationaal recht voortvloeiende verplichting steeds in staat te zijn de verklaring van inschrijving of de verblijfskaart over te leggen, mits dezelfde verplichting wordt opgelegd aan de eigen onderdanen wat betreft hun identiteitskaart.

In geval van niet-naleving van deze verplichting kunnen de lidstaten dezelfde straffen opleggen als die welke van toepassing zijn op hun eigen onderdanen in geval van niet-nakoming van de verplichting een identiteitskaart bij zich te dragen.

Artikel 24

Procedurele waarborgen

1. Onverminderd het bepaalde in hoofdstuk VI zijn de in de artikelen 28 en 29 vervatte procedures van overeenkomstige toepassing op ieder besluit tot verwijdering dat door het gastland ten aanzien van de burger van de Unie of de familieleden wordt genomen om andere redenen dan die welke verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid.

2. Het gastland mag het in lid 1 bedoelde besluit tot verwijdering niet verbinden met een verbod het grondgebied binnen te komen.

HOOFDSTUK VI

BEPERKINGEN OP HET INREIS- EN VERBLIJFSRECHT OM REDENEN VAN OPENBARE ORDE, OPENBARE VEILIGHEID OF VOLKSGEZONDHEID

Artikel 25

Algemene beginselen

1. Het bepaalde in dit hoofdstuk is van toepassing op om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid genomen besluiten een burger van de Unie of een lid van zijn familie, ongeacht hun nationaliteit de toegang tot het grondgebied te ontzeggen of daarvan te verwijderen. Deze redenen mogen niet voor economische doeleinden worden aangevoerd.

2. De om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen mogen enkel gebaseerd zijn op het persoonlijke gedrag van degene ten aanzien van wie zij worden genomen. Het loutere bestaan van strafrechtelijke veroordelingen mag niet automatisch aanleiding geven tot deze maatregelen.

Het persoonlijke gedrag moet een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.

Het persoonlijke gedrag mag niet als een voldoende ernstige bedreiging worden aangemerkt wanneer de betrokken lidstaat geen strenge strafmaatregelen neemt ten aanzien van dezelfde gedragingen wanneer deze door zijn eigen onderdanen aan de dag worden gelegd.

3. Het verstrijken van de geldigheidsduur van het identiteitsdocument op grond waarvan de inreis in het gastland heeft plaatsgevonden en de verklaring van inschrijving of de verblijfskaart is afgegeven, kan verwijdering van het grondgebied niet rechtvaardigen.

4. Bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart kan het gastland wanneer het zulks onontbeerlijk acht, de lidstaat van oorsprong en eventueel de andere lidstaten om inlichtingen verzoeken betreffende de antecedenten van een burger van de Unie of een lid van zijn familie. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen. De geraadpleegde lidstaat moet zijn antwoord binnen een termijn van twee maanden verstrekken.

5. De lidstaat die de identiteitskaart of het paspoort heeft afgegeven ontvangt de houder van dit document zonder formaliteiten, zelfs indien dit is vervallen of de nationaliteit van de houder wordt betwist.

Artikel 26

Bescherming tegen verwijdering

1. Alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied te nemen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid moet het gastland met name de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheids-toestand en gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong in overweging nemen.

2. Het gastland mag geen besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid nemen ten aanzien van een burger van de Unie of een lid van zijn familie, ongeacht hun nationaliteit, wanneer de betrokkene een duurzaam verblijfsrecht op zijn grondgebied heeft verkregen, of ten aanzien van een familielid dat minderjarig is.

Artikel 27

Volksgezondheid

1. De enige ziekten of gebreken die weigering van toelating tot of weigering van het verblijfsrecht op het grondgebied van een lidstaat kunnen rechtvaardigen, zijn de in Internationale Gezondheidsregeling nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereldgezondheidsorganisatie bedoelde ziekten waarvoor quarantaine is voorgeschreven alsmede andere infectieziekten of besmettelijke parasitaire ziekten voorzover ten aanzien daarvan in het gastland beschermende regelingen ten aanzien van de eigen onderdanen worden getroffen. De lidstaten mogen geen nieuwe bepalingen en praktijken invoeren die beperkender zijn dan die welke op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn gelden.

2. Het optreden van ziekten of gebreken na de inschrijving bij de bevoegde instantie van de woonplaats of na de afgifte van de eerste verblijfskaart kan niet als rechtvaardiging gelden voor de weigering de duurzame verblijfskaart af te geven of voor verwijdering van het grondgebied.

3. Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan een lidstaat personen die het verblijfsrecht genieten aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in lid 1 genoemde ziekten. Deze medische onderzoeken mogen geen stelselmatig karakter hebben.

Artikel 28

Kennisgeving van beslissingen

1. Het besluit tot weigering van toelating tot of verwijdering van het grondgebied moet de betrokkene op zodanige wijze ter kennis worden gebracht dat deze in staat is er de inhoud en de gevolgen van te begrijpen.

2. De motieven uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid die ten grondslag liggen aan een hem betreffend besluit worden nauwkeurig en volledig omschreven en de betrokkene schriftelijk ter kennis gebracht tenzij redenen in verband met de veiligheid van de staat zich daartegen verzetten.

3. De kennisgeving omvat een vermelding van de rechterlijke instantie waarbij de betrokkene beroep kan instellen alsmede de termijn waarbinnen hij zulks moet doen en in voorkomend geval een vermelding van de termijn waarbinnen het grondgebied moet worden verlaten. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen mag deze termijn niet korter zijn dan vijftien dagen wanneer de betrokkene zich nog niet heeft laten inschrijven bij de bevoegde autoriteit van zijn woonplaats of wanneer hij nog geen verblijfskaart heeft ontvangen, en niet korter dan een maand in de andere gevallen.

Artikel 29

Procedurele waarborgen

1. Indien een besluit wordt genomen tot weigering van toelating, tot verwijdering of tot weigering van afgifte van de verklaring van inschrijving, van de verblijfskaart of van de duurzame verblijfskaart om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid kan de betrokkene de in het gastland beschikbare administratieve en andere rechtsmiddelen aanwenden.

2. Wanneer een administratief beroep is voorgeschreven, wordt het besluit, behalve in dringende gevallen, eerst door de administratieve instantie genomen nadat advies is uitgebracht door een andere bevoegde instantie van het gastland dan die welke bevoegd is om de in lid 1 genoemde besluiten te nemen, en waarvoor de betrokkene indien hij daarom verzoekt, persoonlijk verweer moet kunnen voeren, tenzij redenen in verband met de veiligheid van de staat zich daartegen verzetten, of zich moet kunnen laten bijstaan of vertegenwoordigen onder de in de nationale wetgeving vastgestelde procedurele voorwaarden.

3. Ingeval het beroep geen schorsende werking heeft, moet de rechter bij wie de zaak aanhangig is de mogelijkheid hebben om volgens een kortgedingprocedure opschorting van de uitvoering van het aangevochten besluit te gelasten totdat een definitieve uitspraak is gedaan.

4. De controle door de rechter bij wie de zaak aanhangig is heeft betrekking op de wettigheid van het besluit alsmede op de feiten en omstandigheden die de voorgenomen maatregel rechtvaardigen. De betrokken rechter controleert tevens of het besluit niet in wanverhouding staat tot de in artikel 26 gestelde eisen.

5. De lidstaten mogen de aanwezigheid van de betrokkene op hun grondgebied weigeren totdat het proces plaatsvindt, maar zij mogen zijn persoonlijke verschijning voor de nationale rechter niet verbieden.

Artikel 30

Geldigheidsduur van een verbod op het grondgebied te verblijven

1. De lidstaten mogen ten aanzien van personen die onder deze richtlijn vallen geen levenslang verbod uitvaardigen om op het grondgebied te verblijven.

2. Personen die van het grondgebied zijn verwijderd om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid kunnen een nieuwe aanvraag indienen om tot het grondgebied te worden toegelaten na een redelijke termijn die afhankelijk is van de omstandigheden, en uiterlijk na twee jaar te rekenen vanaf het in de zin van het Gemeenschapsrecht rechtsgeldig genomen besluit tot verwijdering, door middelen in te roepen waaruit een materiële wijziging kan worden opge maakt in de omstandigheden op grond waarvan het besluit tot verwijdering was genomen.

De betrokken lidstaat moet zich binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de indiening van de nieuwe aanvraag terzake uitspreken.

3. De in lid 2 bedoelde personen hebben gedurende de behandeling van hun nieuwe aanvraag geen recht op toegang tot dit grondgebied.

Artikel 31

Verwijdering bij wijze van straf of bijkomende straf

1. Het gastland kan een maatregel tot verwijdering van het grondgebied bij wijze van straf of bijkomende straf naast een vrijheidsstraf slechts rechtsgeldig gelasten met inachtneming van de vereisten die voortvloeien uit de artikelen 25, 26, 27 en 30, lid 1.

2. Alvorens tot uitvoering van een besluit tot verwijdering over te gaan, gaat de lidstaat na of zich een tegenwoordige en werkelijke bedreiging van de openbare orde of de openbare veiligheid voordoet en beoordeelt hij de eventuele sedert het tijdstip waarop het besluit tot verwijdering werd genomen opgetreden wijzigingen in de omstandigheden.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

*Artikel 32***Publiciteit**

De lidstaten verspreiden de informatie betreffende de rechten en verplichtingen van de burgers van de Europese Unie op de door deze richtlijn bestreken gebieden.

*Artikel 33***Bestrafing**

De lidstaten stellen het stelsel van straffen dat van toepassing is op overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de daadwerkelijke toepassing van die straffen te verzekeren. De aldus vastgestelde straffen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn en vergelijkbaar zijn met die welke de lidstaten ten aanzien van hun eigen onderdanen toepassen wegens inbreuken van geringe betekenis. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 37 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen terzake zo spoedig mogelijk mede.

*Artikel 34***Gunstiger nationale bepalingen**

Het bepaalde in deze richtlijn geldt onverminderd de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat die eventueel gunstiger zijn voor de personen waarop deze richtlijn betrekking heeft.

*Artikel 35***Intrekking**

1. De artikelen 10 en 11 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 worden met ingang van 1 juli 2003 geschrapt.
2. De Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG worden met ingang 1 juli 2003 ingetrokken.

*Artikel 36***Verslag**

Uiterlijk op 1 juli 2006 brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn en dient zij, in voorkomend geval, eventueel noodzakelijke voorstellen in. De lidstaten verstrekken de Commissie de nodige gegevens voor de opstelling van dit verslag.

*Artikel 37***Omzetting**

1. De lidstaten treffen en publiceren vóór 1 juli 2003 de nodige regelingen om zich te voegen naar deze richtlijn. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen de betrokken bepalingen met ingang van 1 juli 2003 toe.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 38***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 39***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.